

Súd: Okresný súd Dolný Kubín
Spisová značka: 4C/92/2012
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5412204244
Dátum vydania rozhodnutia: 24. 04. 2014
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Rastislav Stieranka
ECLI: ECLI:SK:OSDK:2014:5412204244.6

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Dolný Kubín samosudcom JUDr. Rastislavom Stierankom v právnej veci žalobcu: POHOTOVOSTĚ, s.r.o., Bratislava, Pribinova ul. č. 25, IČO: 35 807 598, v zast. Fridrich Paľko, s.r.o., Bratislava, Grösslingova ul. č. 4, IČO: 36 864 421, proti žalovanému: Slovenská republika, v zast. Ministerstvo spravodlivosti Slovenskej republiky v konaní o náhradu majetkovej škody a nemajetkovej ujmy takto

rozhodol:

- I. Súd zastavuje konanie o návrhu žalobcu na prerušenie konania.
- II. Súd zamietá žalobu žalobcu v celom rozsahu.
- III. Súd nepriznáva žalovanému nárok na náhradu trov konania.

odôvodnenie:

Žalobou podanou dňa 27.09.2012 žalobca žiadal, aby súd zaviazal žalovaného na zaplatenie škody vo výške 175,- € a nemajetkovej ujmy vo výške 497,88 €. Táto žaloba bola na Okresnom súde Dolný Kubín zaevidovaná pod sp.zn. 4C/92/2012.

Žalobou podanou dňa 27.09.2012 žalobca žiadal, aby súd zaviazal žalovaného na zaplatenie škody vo výške 175,- € a nemajetkovej ujmy vo výške 165,96 €. Táto žaloba bola na Okresnom súde Dolný Kubín zaevidovaná pod sp.zn. 7C/104/2012.

Žalobou podanou dňa 27.09.2012 žalobca žiadal, aby súd zaviazal žalovaného na zaplatenie škody vo výške 175,- € a nemajetkovej ujmy vo výške 663,84 €. Táto žaloba bola na Okresnom súde Dolný Kubín zaevidovaná pod sp.zn. 4C/96/2012.

Žalobou podanou dňa 27.09.2012 žalobca žiadal, aby súd zaviazal žalovaného na zaplatenie škody vo výške 175,- € a nemajetkovej ujmy vo výške 719,16 €. Táto žaloba bola na Okresnom súde Dolný Kubín zaevidovaná pod sp.zn. 4C/93/2012.

Uznesením zo dňa 13.06.2013 (č.l. 30) okresný súd rozhodol o spojení vyššie uvedených štyroch sporových vecí do jedného konania, ktoré bolo ďalej vedené pod sp.zn. 4C/92/2012.

Žalobca svoje nároky v každej zo spojených žalôb odôvodňoval tým, že okresný súd svojím nesprávnym úradným postupom v štyroch exekučných konaniach vedených v minulosti na tomto súde pod sp.zn. 5Er/681/2003, 7Er/141/2005, 5Er/839/2003 a 7Er/141/2005 spôsobil žalobcovi škodu a nemajetkovú ujmu. Žalobca totiž tvrdil, že okresný súd v týchto exekučných veciach nerozhodol o návrhu oprávneného

na zmenu exekútora v zákonom určenej lehote (§ 44 ods. 7 Ex. por. vo vtedy platnom znení). Škoda, ktorá žalobcovi v dôsledku tohto nesprávneho úradného postupu vznikla, predstavuje náklady, ktoré žalobca vynaložil v súvislosti so správou a vymáhaním svojej pohľadávky v období, ktoré márne uplynulo od doručenia návrhu na zmenu exekútora do rozhodnutia súdu o ňom. Okrem toho žalobca vyčíslil nemajetkovú ujmu ako primeranú náhradu za vnútorné zásahy do spoločnosti žalobcu, za ovplyvňovanie jeho podniku-teľského plánovania a rozhodovania, za porušenie jeho práv, za stratu legitímnych očakávaní, za stratu dôvery a za vyvolanie rizík ohrozujúcich konečné vymoženie pohľadávky.

Žalobca svoje tvrdenia preukazoval poukazovaním na obsah súvisiacich exekučných spisov a na judikatúru Ústavného súdu Slovenskej republiky.

Žalovaný voči všetkým štyrom spojeným žalobám zhodne namietal (č.l. 32), že žalobca nedostatočne identifikoval svoj nárok. Riadne nešpecifikoval exekučné konania, v rámci ktorých mu mala byť spôsobená škoda a nemajetková ujma a jasne neuviedol ani titul nároku na náhradu škody, keďže namietal nezákonnosť konania a zároveň aj prietahy. Žalovaný uviedol, že prietahy v konaní súdu nie je oprávnený posudzovať a ich existenciu konštatovať všeobecný súd, keďže taká právomoc je zverená predsedovi súdu alebo Ústavnému súdu SR. Okrem toho žalobca nepreukázal, aké kroky učinil na odstránenie ním tvrdených prietahov. Ďalej žalovaný namietal, že žalobca nerespektoval 6-mesačnú lehotu určenú v zák. č. 514/2003 Z.z. a nečakal na výsledok predbežného prerokovania jeho nároku na náhradu škody. Nárok žalobcu bol teda uplatnený na súde predčasne (§ 16 ods. 4 zák. č. 514/2003 Z.z.). Okrem toho žalobca nevyužil iné možnosti na odstránenie ním tvrdených prietahov a neinicioval konanie, ktorého predmetom by bolo skúmanie prietahov. Žalovaný tiež vzniesol námietku premlčania práva na náhradu škody a zároveň namietal, že žalobca nepreukázal existenciu takéhoto nároku, keďže nepreukázal existenciu skutočnej škody. Žalovaný namietol aj nárok žalobcu na náhradu nemajetkovej ujmy. Poukázal pritom na skutočnosť, že žaloba je právnickou osobou, ktorá nemôže na seba vzťahovať rovnaké aspekty nemajetkovej ujmy než fyzická osoba. Napokon žalovaný namietol, že povest' žalobcu v odbornej aj laickej verejnosti je negatívna vzhľadom na obchodné praktiky, ktoré pri svojej obchodnej činnosti (poskytovanie spotrebiteľských úverov) používa. Preto žalobca nemôže poukazovať ani na dobré mravy v súvislosti s priznávaním tzv. nemajetkovej ujmy.

Žalovaný svoje tvrdenia preukazoval judikovanými rozhodnutiami, správou Európskej komisie, novinovým článkom a poukazovaním na rôznu judikatúru.

Súd ešte pred začatím pojednávania rozhodoval o námietke žalobcu týkajúcej sa zaujatosti všetkých sudcov Okresného súdu Dolný Kubín, pričom Krajský súd v Žiline konštatoval, že zákonná sudkyňa nie je vylúčená z rozhodovania v tejto veci (č.l. 20). Súd tiež rozhodoval o žiadosti žalobcu na prerušenie konania, pričom jeho žiadosť zamietol (č.l. 68, 85). Súd zastavil konanie o opätovnej žiadosti žalobcu o prerušenie konania (č.l. 95, 120). Išlo totiž o žiadosť podanú z tých istých dôvodov, ako uvádzal v predchádzajúcej žiadosti, o ktorej už súd právoplatne rozhodol.

Súd na pojednávaní konanom v dňoch 18.03.2014 a 24.04.2014 (č.l. 109, 135) vykonal dokazovanie prečítaním listinných dôkazov podľa návrhov obidvoch sporových strán, pričom následne ustálil skutkový a právny stav veci nasledovne:

V exekučnom konaní vedenom na Okresnom súde Dolný Kubín pod sp.zn. 7Er/141/2005 bolo exekútorke K.. K. J. dňa 09.03.2005 vydané poverenie. Uznesením zo dňa 22.11.2011 okresný súd vyhlásil exekúciu za neprípustnú a zastavil ju. Toto rozhodnutie sa stalo právoplatným dňa 06.02.2013, keďže Krajský súd v Žiline odvolaniu oprávneného nevyhovel. V predmetnej veci nebol nikdy podaný návrh na zmenu exekútora.

V exekučnom konaní vedenom na Okresnom súde Dolný Kubín pod sp.zn. 5Er/839/2003 bolo exekútorke K.. K. J. dňa 31.10.2003 vydané poverenie. Uznesením zo dňa 14.12.2011 okresný súd vyhlásil exekúciu za neprípustnú a zastavil ju. Toto rozhodnutie sa stalo právoplatným dňa 19.09.2012, keďže Krajský súd v Žiline odvolaniu oprávneného nevyhovel. V predmetnej veci nebol nikdy podaný návrh na zmenu exekútora.

V exekučnom konaní vedenom na Okresnom súde Dolný Kubín pod sp.zn. 7Er/238/2005 bolo exekútorke K. K. J. dňa 12.04.2005 vydané poverenie. Uznesením zo dňa 22.08.2011 okresný súd vyhlásil exekúciu za neprípustnú a zastavil ju. Toto rozhodnutie sa stalo právoplatným dňa 27.02.2012, keďže Krajský súd v Žiline odvolaniu oprávneného nevyhovel. V predmetnej veci nebol nikdy podaný návrh na zmenu exekútora.

V exekučnom konaní vedenom na Okresnom súde Dolný Kubín pod sp.zn. 5Er/681/2003 bolo dňa 08.08.2003 vydané poverenie exekútorovi D. S. J.. Dňa 06.09.2010 podal oprávnený návrh na zmenu exekútora, ktorým žiadal, aby súd poveril vykonávaním tejto exekúcie S. W. J.. K tomuto návrhu sa dňa 29.11.2010 vyjadril exekútor D. J., ktorý navrhol návrh na zmenu exekútora neakceptovať, vyhlásiť exekúciu za neprípustnú a zastaviť ju. Okresný súd následne rozhodnutím zo dňa 20.12.2010 návrh oprávneného na zmenu exekútora zamietol, exekúciu vyhlásil za neprípustnú a zastavil ju. Toto rozhodnutie sa stalo právoplatným dňa 05.04.2011, keďže Krajský súd v Žiline odvolaniu oprávneného nevyhovel.

Žalobca sa domáhal náhrady škody a nemajetkovej ujmy, keď poukazoval na nesprávny úradný postup Okresného súdu Dolný Kubín vo všetkých štyroch exekučných veciach.

Prvoradou podmienkou pre uplatnenie nároku zo zodpovednosti za škodu spôsobenú nesprávnym postupom štátneho orgánu je jej predchádzajúce predbežné prerokovanie (§ 15 ods. 1 zák. č. 514/2003 Z.z.). Splnenie tejto podmienky nebolo medzi stranami sporné, preto súd v tomto smere osobitné dokazovanie nevykonával (§ 120 ods. 1 OSP). Žalovaný síce namietal, že žalobca podal žalobu skôr, než uplynula šesťmesačná lehota, obaja účastníci sporu sa však zhodli na tom, že žalobca takýto návrh pred podaním žaloby učinil. Súdne konanie pritom trvá už viac než šesť mesiacov, a preto je nepochybné, že v čase rozhodovania súdu o žalobcovom nároku už lehota šiestich mesiacov na predbežné prerokovanie takého nároku uplynula.

Nezákonnosť právoplatného súdneho rozhodnutia však nemôže posúdiť a konštatovať všeobecný súd. Žalobca si túto skutočnosť zrejme uvedomuje, keďže (ako sám opakovane avizoval) domáha sa ochrany svojich práv na ústavnom súde. Hoci žalobca doteraz spoľahlivo nepreukázal, či skutočne t.č. prebieha v jeho veci konanie na ústavnom súde, treba uviesť, že aj v prípade existencie takého konania (podania) platí, že kým ústavný súd neodložil vykonateľnosť takto napadnutého súdneho rozhodnutia, je potrebné vychádzať z prezumpcie správnosti každého právoplatného súdneho rozhodnutia.

Odhliadnuc od toho však súd uvádza, že postup Okresného súdu Dolný Kubín ani nevykazuje známky nesprávnosti či nezákonnosti v tom smere, ako uvádzal žalobca. V troch z štyroch namietaných exekučných konaní dokonca ani len nebol žiaden návrh na zmenu exekútora podaný, a tak okresný (exekučný) súd objektívne ani nemohol oneskorene o takom (neexistujúcom) návrhu konať.

Žalobca teda nepreukázal základný predpoklad pre konštatovanie zodpovednosti štátneho orgánu za spôsobenú škodu, t.j. nepreukázal, že Okresný súd Dolný Kubín zvolil v predmetných exekučných veciach nesprávny úradný postup, ktorého definícia je upravená v § 9 ods. 1 zákona č. 514/2003 Z.z. v platnom znení.

Žalobca nijako nepreukázal ani existenciu škody (ujmy), ktorá mu mala byť v dôsledku ním tvrdeného nesprávneho úradného postupu exekučného súdu spôsobená. Jeho všeobecné tvrdenia o vynaložených výdavkoch a ich paušalizované vyčíslňovanie nie sú ničím preukázané. Súd preto zamietol žalobu žalobcu v tej časti, kde sa tento domáhal náhrady spôsobenej škody.

Rovnako súd zamietol žalobu žalobcu aj ohľadom jeho nároku na náhradu nemajetkovej ujmy, keďže ani v tomto smere nebol nárok žalobcu preukázaný. Tu treba uviesť, že priznanie náhrady nemajetkovej ujmy prichádza do úvahy len v tých prípadoch, kedy je zistené porušenie práva žalobcu (§ 17 ods. 2 zák. č. 514/2003 Z.z.), čo však nebol tento prípad.

Súd nepriznal úspešnému žalovanému právo na náhradu trov konania, keďže tento bol síce v konaní úspešný a nárok na náhradu trov si v rámci vyjadrenia k žalobe uplatnil (č.l. 40), v zákonom určenej lehote však výšku trov nevyčíslil ani inak nešpecifikoval a z obsahu súdneho spisu existencia trov na strane žalovaného nie je preukázaná.

Poučenie:

Proti rozsudku možno podať odvolanie na Okresnom súde Dolný Kubín, a to v lehote pätnástich dní odo dňa doručenia tohto rozsudku.

V odvolaní sa má okrem všeobecných náležitostí podania podľa § 42 ods. 3 OSP (ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sleduje, dátum a podpis) uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto rozhodnutie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa odvolateľ domáha.

Odvolanie proti rozsudku možno odôvodniť len tým, že:

- v konaní došlo k vadám uvedeným v § 221 ods.1 OSP
- konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci
- rozhodnutie súdu vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci
- súd neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností
- súd dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- doteraz zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú tu ďalšie skutočnosti alebo iné dôkazy, ktoré doteraz neboli uplatnené (§ 205a OSP),